

Grup Balear d'Ornitologia
i Defensa de la Naturalesa

Benvolguts senyors,

en relació a la moció presentada per l'equip de Govern municipal, a proposta de l'associació de caçadors de cabrits amb cans i llaç, per "*gestionar de forma tradicional una població sostenible de cabra mallorquina salvatge del Parc de Llevant i possibilitar l'aprofitament d'aquest element natural de valor*",

el **Col·legi d'Enginyers de Forests de les Illes Balears** i el **Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa**

els feim arribar aquestes consideracions:

El Parc Natural de la Península de Llevant és Refugi de Fauna, i per tant un terreny no cinegètic on la caça no està permesa. El control que s'hi fa de la població de cabra respon al necessari control biològic d'aquesta espècie, possibilitat excepcionalment per la normativa vigent.

Existeix una abundant polèmica sobre la consideració o no de la cabra mallorquina com element diferenciat de les altres cabres domèstiques, i quin és l'abast d'aqueixa diferència. L'estudi de l'IBABSA estableix que es tracta de la mateixa espècie que la resta de cabres (*Capra hircus*), siguin del morfotip que siguin. Això no vol dir que no tingui valor aquesta raça, però només en termes ramaders. Existeix una confusió en els darrers anys, amb el tema de la cabra salvatge mallorquina, la qual té una singularitat únicament com a raça (o com a reclam comercial), ja que l'espècie és comú a qualsevol cabra (de Mallorca, Menorca, Creta o Girona, per posar un exemple).

La cabra assilvestrada, independentment sigui considerada "fina" o "borda" és un dels principals problemes ambientals per a les masses forestals de les serres de Mallorca. Impossibiliten la recuperació i evolució natural de les masses forestals, i han col·locat en risc d'extinció un bon nombre d'espècies vegetals. No té sentit, per tant, argumentar en favor de les poblacions de cabres atenent a la conservació de la biodiversitat (la presència de cabres disminueix la biodiversitat) ni de la conservació de les masses forestals (n'és l'enemic número 1). A llarg termini, el sobrepasturatge de les cabres és pitjor que els incendis forestals, i genera uns costos ambiental i també econòmics molt elevats (superiors als pretesos beneficis econòmics de l'explotació caprina).

Que la presència de cabres salvatges a la zona de Llevant, ja sigui dins del parc com fora, suposa un mètode per prevenir incendis forestals, és una falsedat. L'ús de ramats de forma controlada, amb una càrrega ramadera adequada i amb una gestió estricta

(pastor), en zones estratègiques, resulta un mètode excel·lent per a la prevenció d'incendis. Però lluny d'això, tenir una població de cabres salvatges dispersa, en una superfície de més de 1.500 ha (cas del parc de Llevant), no ho és en absolut. Per altra banda, també és una falsedat que les cabres son l'única acció preventiva contra els incendis forestals. Al Parc de Llevant s'ha fet prevenció amb ramats de forma controlada, a més del propi pla comarcal de defensa contra incendis (tallafochs, faixes auxiliars, dipòsits, etc.), les quals també són accions preventives.

En relació a la població de cabres del Parc de Llevant, aquesta ha suposat, i està suposant un sobrecost extraordinari per a les tasques de regeneració de la coberta vegetal (re poblacions). Per exemple (i no és l'únic) el tancament perimetral de TUI Bosc, a l'extrem N del parc, ha suposat un cost de més de 300.000 €, destinat exclusivament a evitar l'herbivorisme de les cabres cap al pinotells i alzines plantades. Tot i així, en segueixen entrant. Per extensió, l'execució de repoblacions a moltes zones del parc, està condicionada per la presència de cabres, fins al punt de fer-les inviables.

La zona de Llevant està predominada per àrees no arbrades i cobertes per càrritx, amb una freqüència d'incendis menor de 15-20 anys. En aquestes condicions, i en un entorn amb un risc d'erosió alt, i amb presència d'espècies vegetals singulars i/o endèmiques, no es pot permetre tenir poblacions que posin en perill la minsa recuperació vegetal de l'espai. La vulnerabilitat i fragilitat d'aquest territori, històricament castigat, no permet tenir una població de cabres per sobre d'allò tolerable.

Cal esmentar que durant els darrers anys, l'objectiu de densitat de cabres per a la zona de Llevant i concretament per al parc, ha estat "0", segons el Pla de Descastament de Poblacions Caprines, aprovat per la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. Cal tenir en compte que aquest pla ha estat validat pels diferents tècnics, tant del Govern, com del Consell de Mallorca, tots ells especialistes en el tema. Cal dir que la UICN, determina que la cabra salvatge està dins de les 100 espècies invasores més importants del món, tant per danys ambientals com econòmics.

El Parc Natural de Llevant du a terme des de fa anys el control biològic de les cabres, amb resultats palpablement positius. Es controlen amb arma de foc per igual cabres fines i bordes, ja que l'impacte ambiental que generen és el mateix. Afortunadament es comencen a veure pinotells i altres espècies arbòries o arbustives a zones on abans era impossible el seu desenvolupament sense protecció.

La capacitat de control amb la modalitat tradicional de cans i llaç a Llevant és totalment insuficient per fer un control poblacional raonable de cabres, de cara a mantenir la densitat per sota el llindar de danys tolerable. És ingenu intentar mantenir les poblacions en densitats baixes amb la modalitat de cans i llaç, i menys de forma eficient (cost/benefici).

Per altra banda, cal dir que **és totalment compatible el control o aprofitament amb modalitats tradicionals (cans i llaç) de les cabres salvatges al Parc de Llevant, amb el control sistemàtic amb arma de foc per part de l'administració**, en el marc dels objectius de control biològic que s'han establert.

Però una cosa no pot excloure l'altre, **per les raons exposades anteriorment, i tal i com està plantejat a la proposta dels caçadors, una activitat comercial fonamentada en la paralització del control administratiu de la població i en la captura i alliberament d'exemplars (el manteniment d'una certa densitat de**

població és indispensable per a la viabilitat del negoci plantejat) ens sembla ambiental i econòmicament inconvenient. Per raons de gestió forestal, de risc ambiental, de regeneració de la coberta vegetal, de risc de pèrdua de sòl, i d'eficàcia econòmica, i especialment en un escenari de canvi climàtic, resulta convenient seguir plantejant un objectiu de densitat "0", a la zona del parc de Llevant.

Això no vol dir que a la resta de la Península de Llevant sigui així, de moment. A l'entorn de la península de Llevant, existeixen vedats privats, amb poblacions importants de cabres salvatges (de diferents morfotips), els quals estan disponibles, com qualsevol altre vedat per a l'aprofitament, amb la modalitat que sigui.

Per tot això, resumidament consideram que

- **Cal mantenir i incrementar el control biològic de la població de cabra assilvestrada al Parc Natural de la Península de Llevant** realitzat per la unitat de control de fauna dirigida per la Conselleria de Medi Ambient, amb l'objectiu de seguir minvant la seva densitat.

- **Cal estudiar la possibilitat d'incorporar al dispositiu de control biològic, de forma complementària, sota la coordinació i seguiment de la unitat de control de fauna, als caçadors de cabra amb cans i llaç** que vulguin col·laborar, sempre i quan els exemplars capturats siguin, "in situ", o bé sacrificats o bé identificats individualment com a ramat domèstic prèviament al seu trasllat a instal·lacions ramaderes.

Palma, a 25 de novembre de 2013